

Hitt sanna ljósið - Jesus, skínir í hjörtum okkara fyrri øðrum

– Talan er um at tendra ljós fyrri øðrum, segði Høgni Poulsen m. a. í skálagudstænastuni mikudagin

EIRIKUR LINDENSKOV

Mikudagin vóru børnini á Venjingarskúlanum og Skúlanum á Trøðni til jólagudstænastu í Vesturkirkjuni. Tað er fastur siður, at skúlar fara í kirkju fyrri jól, og hesir báðir skúlar eru altíð saman um jólagudstænastuna í Vesturkirkjuni.

Lærararnir hava hildið, at sangurin ikki hevur verið nóg góður. Teir halda, at børnini ikki orka nóg væl

at syngja við vanliga kirjurugutónleikinum, og tí royndu tey at gera hetta eitt sindur øðrvísi.

Fyrsta og síðsta sálmin sungu tey við rugutónleiki, meðan tey til hinar sálmarnar høvdu gittartónleik. Tað var lærarin á Venjingarskúlanum, Robert McBirni, ið spældi undir.

Lærararnir hildu, at børnini nú sungu nóg betur við. Hesaferð nýttust børnini ikki at hava sálmaðókina

við í kirkju. Fyri at fáa øll at syngja við, vóru sálmarnar uppvarpaðir á veggini í kirkjuni, so øll sóu væl og virðiliga.

Tá Skúlin á Trøðni eisini er í kirkju, verður gudstænastan eisini tulkad til deyvamála, og var tað Edny Poulsen, ið tulkadði prædikuna hjá Høgna Poulsen, presti.

Vit prenta niðanfyrri prædikuna hjá Høgna Poulsen, presti:

„Jólini tala nóg um ljósið. Bæði sjálvur boðskapurin, sum jólini bera og fyrirjättarnir um jól. Eisini jólahaldið boðar um ljós. Her í myrkastu tíð av árinum.

Ljósið skapar hugna, tað hitar og livgar, vegleiðir, men tað avdukar eisini. Mangt verður ásynligt sum áður var fjalt.

Nú jólini eru vorðin ein kristin hátíð, so er eisini eitt annað innihald í teimum enn hjá okkara heidnu forfedrum.

Sipað verður ikki til sólina á himmalinum, og tað at dagarnir fara at leingjast aftur - tó eisini tað er hugaligt.

Tey kristnu jólini tala mest um ljós í fluttum týðningi, samstundis sum eisini talan er um fyrirbrigdi í náttúruni.

Í jólaevangelíunum hoyrdu vit um hendingina á Betlehemsfløtum, tá hirðar goymdu at seyðafylgjum sínum, og eingil Harrans stóð hjá teimum, og dyrd Harrans ljómaði rúndan um

Høgni Poulsen, prestur
prædikadði fyrri børnunum

teir. Vismennirnir søgdu, tá teir komu til Jerusalem: „Hvar er hin nýfðði jóðakongurin? Tí at vit hava sæð stjórnu hansara har cysturi, og vit eru komnir at tilbiðja hann.“

Fyrirjättarnir um jól siga tað sama. Vit kunnu nevna tvær av teimum. Tann frá 4. Mós. 24.7, sum ofta verður nevnd í Nýggja Testamenti og Jesaja 60.1: „Statt upp og skín, tí ljós títt kemur og dyrd Harrans rennur upp yvir tær.“

Nógvi jólahaldi okkara vil eisini boða frá ljósinum. Eitt hitt vakrasta barnaminnið er ein upplýst kirkja jólakvöld. Tá vit tendra ljós vilja vit minna hvønn annan á ljósið.

Nógvi jólasálmar umrøða hetta. Tað er tvínni fyrirbrigdi, eg vil taka fram serliga:

1) Talan er um at Gud tendraði eitt ljós. Jesus Kristus er heimins ljós.

Í Betlehem í Dávids stað har birtist ljós til kláran dag, tað lýsti yvir myrku vrá og hirðar mundu undir sjá.

Og himnaljósið skein so hjart so alt var ljós, um fyrr var svart.

Tá ið heitið »stjørna« ella »himnaljósið« verður brúkt um Jesus í sálmunum okkara, so er tað ikki sum í heitinum »filmstjørna« ella »ítróttarstjørna«, men so hevur tað tann serliga týðning, at Gud er upphavið til tað sum hendir á jólum eins og í skapanini.

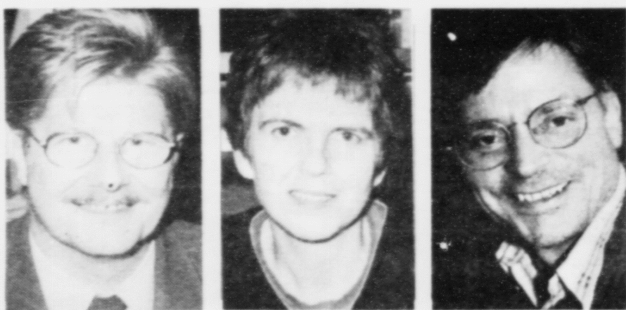
Eg gleðist so hvørt jólakvöld tí Jesus fæddist tá. Tá lýsti stjórnan sum ein sól, lag sungu einglar tá.

2) Talan er um at tendra ljós fyrri øðrum og at verða ljós fyrri øðrum, tí hitt sanna ljósið, Jesus Krist skínir í okkara hjörtum fyrri øðrum.

Børnini sungu væl við, tá børnini á Venjingarskúlanum og á Skúlanum á Trøðni vóru til skálagudstænastu mikudagin

Heilsan

Vit takka hjartaliga fyrri tann stuðul, Tjóðveldisflokkurin (listi E) fekk til bý- og skúlaráðsvalið í Havn.

Við ynskjum um eini gleðilig jól og eitt gott nýggjár.

Leivur, Hildur og Klæmint

Hesar fittu smágenturnar royna at fylgja væl við...